

hoim inter se cogitata: significantiū vocū enū-
 ciatione noscunt. ppter hoc notū decus. et ob
 hoc amatū quia notū. studiose querit verbū
 illud ignotū. Itaq; cū audierit atq; cognoue-
 rit temerū. a veteribus vinū appellatū: s̄ iam
 ex vsu loquendi quē nūc habem⁹ hoc vocabu-
 lū emortuū. ppter nōnullos fortasse veterū
 libros sibi necessariū deputabit. Si autē illos
 superuacaneos habet. forte iā nec dignū qđ
 memorie cōmēdet existimat: qđ videt ad illaz
 spēm doctrine quā notā mente intuetur atq;
 amat minime pertinere. **Probrē** oīs amor stu-
 dentis animi. hoc est volētis scire qđ nescit: nō
 est amor ei⁹ rei quā nescit: s̄ ei⁹ quā scit: pp̄
 quā vult scire qđ nescit. aut si tā curiosus ē. vt
 nō ppter causam aliā notā: sed solo amore ra-
 piat incognita sciēti: discernend⁹ quidē est a
 studiosi noie iste curiosus: sed nec ip̄e amat in-
 cognita: imo p̄gruenti⁹ dicitur: odit incognita: que
 nulla esse vult: dū vult oīa esse cognita. **Sed**
 ne quisq; nobis difficultatē referat questioneꝝ
 asserens tā nō posse quēq; odisse qđ nescit: qđ
 nō pōt amare qđ nescit. nō resistim⁹ verbis: s̄
 intelligendū est: nō hoc idē dici cū dicit: amat
 scire incognita. ac si diceret: amat incognita.
 Illud ei fieri pōt vt amet quisq; scire incogni-
 ta. vt autē amet incognita nō pōt. **Non enim**
 frustra tibi est positū scire. **Quā** qui scire amat
 incognita. nō ip̄a incognita. sed ip̄m scire amat.
Quod nisi haberet cognitū neq; scire se quic-
 q; posset fidenter dicere neq; nescire. **Non so-**
 lum em̄ qui dicit scio. et verum dicit. necesse est
 vt quid sit scire sciat. sed etiā qui dicit nescio.
 id que fidenter et verū dicit. scit verū se dicere
 scit vtiq; quid sit scire. qđ d̄ discernit ab sciente
 nescientem. cum veraciter se intuens dicit ne-
 scio. **Et** cū ip̄e scit se verum dicere vnde sciret
 si quid sit scire. nesciret.

Quibus causis amari vidētur cognita. cū
 ip̄a scientia eozq; nescimus expedit. **Ca. XI.**

Quilibet igitur studiosus. quilibet cu-
 riosus non amat incognita. cum ar-
 dentissimo appetitu instat scire qđ
 nescit. **Aut** em̄ iam genere notūz habet quod
 amat. idq; nosse expedit. etiā in aliqua re sin-
 gula vel in singulis rebus que illi nondū note
 forte laudant: fingitq; aīo in angariam for-
 mam qua excitetur in amore. **Unde** autē fin-
 git nisi ex his que iam nouerat. **Qui** tamē for-
 me aīo figurate atq; in cogitatione notissime
 si eam que laudabat dissimilem inuenerit. for-
 tasse nō amabit. **Quod** si amauerit. ex illo ama-
 re incipiet ex quo didicit pauloante quippe
 alia erat que amabatur. quam sibi animus.

formas exhibere cōsueuerat. **Si** autē illi forme
 similē inuenerit quā forma p̄dicauerat: cui ve-
 re possit dicere. iā te amabam. nec tunc vtiq;
 amabat incognita: quā i illa similitudine nouerat.
Aut i sp̄e sempiternae rōis videm⁹ aliqd et sibi
 amamus: qđ cum expressum in aliq; rei t̄p̄alis
 effigie: illis q; expti sunt laudantibus et ama-
 mus et credim⁹: nō aliqd amam⁹ incognitum
 vñ iam supra satis differim⁹. **Aut** aliqd no-
 tum amam⁹: ppter qđ ignotū aliqd querim⁹
 cui⁹ ignoti amore nequaq; nos tenet. s̄ illius
 cogniti qđ pertinere nouim⁹: vt illud etiā qđ ad-
 huc ignotū q̄rimus nouerim⁹: sicut d̄ incogni-
 to verbo pauloante locut⁹ sum. **Aut** ip̄m scire
 quis qđ amat? quod nulli scire aliquid cupien-
 ti esse incognitū pōt. **His** causis vidēt amare
 incognita qui scire aliquid volunt quod ne-
 sciūt et ppter ardentiorē q̄rēdi appetitū sine
 amore esse dici non pōt. **Sed** qđ se res aliter
 habeat: nec oīno quicq; amet incognitū. ar-
 bitror: me psuasisse verū diligenter intuenti-
 bus. **Sed** qđ exempla q̄ dedim⁹ eoz sunt qui
 aliqd qđ ipsi non sunt nosse cupiūt. videndū
 est. ne forte aliqd nouū genus appareat cum
 seipsa mens nosse desiderat.

An incognita sibi sit mens cū se querit vt
 nouerit **Capitulum III.**

Quid qđ amat mēs. cū ardentē seip̄-
 sam q̄rit vt nouerit. dum incognita
 sibi est: **Ecce** em̄ mens semetip̄am q̄-
 rit vt nouerit: et inflāmat hoc studio. **Amat**
 igit. **Sed** qđ amat? **Seip̄am.** **Quo** cū se non
 dū nouerit. nec qđq; possit amare qđ nescit?
An ei fama p̄dicauit specie suā. sicut de absen-
 tib⁹ solemus audire. **Fortē** qđ se nan amat. sed
 qđ de se fingit hoc amat. lōge fortasse aliud qđ
 ip̄a est. aut si se mens sui similē fingit. et iō cum
 hoc figmētum amat se amat ante qđ nouerit:
 qđ id qđ sui simile est intuet. **Nouit** igit alias
 mētes ex quib⁹ se fingat. et genere ip̄so sibi no-
 ta est. **Aut** ergo cum alias mētes nouit. se nō
 nouit. cū seip̄a nihil possit esse p̄sentius. **Quā**
 vt oculis corp̄is. magis aliq; oculi notū sunt. qđ
 ip̄i sibi nō se q̄rat nūq; inuētura. **Quā** ei se
 oculi p̄ter specula videbūt. **Nec** villo mō purā
 dū est etiā reb⁹ incorp̄is p̄tēplādis tale aliqd
 adhiberi. vt mēs tanq; in speculo se nouerit.
An i rōne veritatis eterne videt qđ speciosus
 sit nosse semetip̄am. et hoc amat. qđ videt stu-
 detq; i se fieri. qđ quicq; sibi nota nō sit. notū tñ
 ei ē qđ bonū sit vt sibi nota sit. **Et** h̄ qđ ē mira-
 bile ē: nōdū se nosse. et qđ sit pulch⁹ se nosse iā
 nosse. **An** aliq; finē optimū. i. securitatē et bea-
 titudinē suā videt. p̄ quā occultā memoriā qđ